

og fødevarer (EUT L 93, s. 12) — en betegnelse, der i oprindelseslandet hverken er navnet på et sted eller et område, men som er beskyttet i denne medlemsstat som en kvalificeret geografisk angivelse, og som også nyder mærkebeskyttelse — betingelser, opstillet i Domstolens dom af 18. november 2003, sag C-216/01, Budějovický Budvar, hvorefter en sådan betegnelse som geografisk angivelse kan betragtes som forenelig med artikel 28 EF — virkninger af, at betegnelsen ikke er registreret på fællesskabsniveau, for så vidt angår den fortsatte beskyttelse på nationalt plan og i henhold til en bilateral aftale med en anden medlemsstat

Konklusion

1) Det følger af præmis 101 i dom af 18. november 2003, sag C-216/01, Budějovický Budvar, at:

— Med henblik på at afgøre, hvorvidt en betegnelse som den i hovedsagen omhandlede kan anses for være en ren og indirekte geografisk oprindelsesangivelse, hvis beskyttelse i medfør af de i hovedsagen omhandlede bilaterale traktater kan begrundes i henhold til kriterierne i artikel 30 EF, påhviler det den forelæggende ret at efterprøve, hvorvidt denne betegnelse efter de faktiske omstændigheder og den begrebsmæssige forståelse i Den Tjekkiske Republik — uanset at den ikke er et geografisk navn som sådan — i det mindste er egnet til at oplyse forbrugerne om, at det produkt, hvorpå den er angivet, stammer fra et område eller sted i denne medlemsstat.

— Den forelæggende ret skal desuden efterprøve — igen i henhold til de faktiske omstændigheder og den begrebsmæssige forståelse i Den Tjekkiske Republik — hvorvidt den i hovedsagen omhandlede betegnelse som anført i nævnte doms præmis 99 ikke på tidspunktet for de omhandlede bilaterale traktaters ikrafttræden eller senere har fået karakter af en artsbetegnelse i denne medlemsstat, idet De Europæiske Fællesskabers Domstol i samme doms præmis 99 og 100 allerede har fastslået, at formålet med beskyttelsesordningen, der er indført ved disse traktater, henhører under beskyttelsen af industriel og kommerciel ejendomsret i artikel 30 EF.

— Da der ikke findes nogen fællesskabsretlige bestemmelser på området, tilkommer det den forelæggende ret i overensstemmelse med sine nationale retsregler at beslutte, om der skal bestilles en opinionsundersøgelse, som for retten skal afklare de faktiske omstændigheder og den begrebsmæssige forståelse i Den Tjekkiske Republik med henblik på at efterprøve, hvorvidt den i hovedsagen omhandlede betegnelse »Bud« kan klassificeres som en ren og indirekte geografisk oprindelsesangivelse, og at den ikke har fået karakter af en artsbetegnelse i denne medlemsstat. Hvis den forelæggende ret finder det nødvendigt at bestille en opinionsundersøgelse, er det også i forhold til samme nationale retsregler, at den med henblik på denne efterprøvelse skal afgøre, hvilken procentdel af forbrugerne der anses for tilstrækkelig betydningsfuld.

— Artikel 30 EF opstiller ikke et konkret krav til beskaffenheden og varigheden af den brug, der er gjort af en betegnelse i oprindelsesmedlemsstaten, for at beskyttelsen heraf er begrundet i forhold til denne artikel. Spørgsmålet om, hvorvidt et sådant krav finder anvendelse inden for rammerne af hovedsagen, skal af den forelæggende ret afgøres i henhold til gældende national ret, navnlig i henhold til den i de omhandlede bilaterale traktater fastsatte beskyttelsesordning.

2) Den EF-beskyttelsesordning, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer, har en udtømmende karakter, således at denne forordning er til hinder for anvendelsen af en beskyttelsesordning, der er fastsat ved traktater mellem to medlemsstater såsom de i hovedsagen omhandlede bilaterale traktater, og hvorved en betegnelse, der ifølge en medlemsstats lovgivning anerkendes som en oprindelsesbetegnelse, gives beskyttelse i en anden medlemsstat, hvor denne beskyttelse reelt påberåbes, uanset at denne oprindelsesangivelse ikke har været genstand for en registreringsansøgning i henhold til denne forordning.

(¹) EUT C 22 af 26.1.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. september 2009
— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Koninklijke FrieslandCampina NV, tidligere Koninklijke Friesland Foods NV, tidligere Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV

(Sag C-519/07 P) (¹)

(Appel — statsstøtte — Kongeriget Nederlandenes skattestøtteordning til fordel for internationale finansieringsaktiviteter — beslutning 2003/515/EF — uforenelighed med fællesmarkedet — overgangsbestemmelse — formaliteten — søgsmålskompetence — søgsmålsinteresse — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — ligebehandlingsprincippet)

(2009/C 267/22)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved H. van Vliet og S. Noë, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Koninklijke FrieslandCampina NV, tidligere Koninklijke Friesland Foods NV, tidligere Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV (ved advocaten E. Pijnacker Hordijk og W. Geursen)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 12. september 2007 i sag T-348/03, Koninklijke Friesland Foods NV (tidligere Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV) mod Kommissionen, hvorved Retten annullerede artikel 2 i Kommissionens beslutning 2003/515/EF af 17. februar 2003 om Kongeriget Nederlandenes støtte til fordel for internationale finansieringsaktiviteter (EUT L 180, s. 52), for så vidt som det heri er fastsat, at erhvervsdrivende, der den 11. juli 2001 allerede havde indgivet en ansøgning til de nederlandske skattemyndigheder om at blive omfattet af den omhandlede støtteordning, som der på denne samme dato endnu ikke var blevet taget stilling til, ikke er omfattet af overgangsordningen

Konklusion

- 1) *Dommen afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 12. september 2007 i sagen Koninklijke Friesland Foods mod Kommissionen (sag T-348/03) ophæves.*
- 2) *Sagen hjemvises til De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans.*
- 3) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

(¹) EUT C 37 af 9.2.2008.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. september 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod MTU Friedrichshafen GmbH

(Sag C-520/07 P) (¹)

(Appel — omstruktureringsstøtte — beslutning, der pålægger tilbagesøgning af en med fællesmarkedet uforenelig støtte — artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999 — solidarisk ansvar)

(2009/C 267/23)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved K. Gross og B. Martenczuk, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: MTU Friedrichshafen GmbH (ved Rechtsanwältin Th. Lübbig og M. le Bell)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Fjerde Udvidede Afdeling) den 12. september 2007 i sag T-196/02, MTU Fried-

richshafen mod Kommissionen, hvorved Retten annullerede artikel 3, stk. 2, i Kommissionens beslutning 2002/898/EF af 9. april 2002 om Tysklands statsstøtte til SKL Motoren- und Systembautechnik GmbH, i det omfang den påbyder tilbagesøgning af et beløb på 2,71 mio. EUR hos MTU Friedrichshafen GmbH som solidarisk skyldner — begrænsninger og betingelser for anvendelse af artikel 13, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999, der bemyndiger Kommissionen til at vedtage en endelig beslutning, hvorved en støttes uforenelighed fastslås, på grundlag af de foreliggende oplysninger, når den berørte medlemsstat ikke overholder et påbud om oplysninger

Konklusion

- 1) *Appellen forkastes.*
- 2) *Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.*

(¹) EUT C 22 af 26.1.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 10. september 2009 — Sea s.r.l. mod Comune di Ponte Nossa (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Italien)

(Sag C-573/07) (¹)

(Offentlige kontrakter — fremgangsmåderne ved indgåelse — kontrakt om indsamling, transport og bortskaffelse af byaffald — tildeling uden udbud — tildeling til et aktieselskab, hvis selskabskapital er fuldt ejet af offentlige myndigheder, men hvori private ifølge vedtægterne også kan have kapitalandele)

(2009/C 267/24)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sea s.r.l.

Sagsøgt: Comune di Ponte Nossa

Intervenient: Servizi Tecnologici Comuni — Se.T.Co. SpA